

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, nustatant apmokestinimo PVM momentą, tai, kad bingo lošėjai sumoka laimėjimus atitinkančią kortelių kainos dalį, reiškia tikrąjį prekių ar paslaugų vartojimą?
2. Ar, kiek tai susiję su taisyklėmis, reglamentuojančiomis vardiklį, naudojamą apskaičiuojant atskaitos procentą, Šeštosios direktyvos ⁽¹⁾ 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas, skaitomas kartu su jos 17 straipsnio 5 dalimi ir 19 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad juo nustatomas toks suderinimo laipsnis, jog įvairių valstybių narių įstatymuose arba teismų praktikoje negali būti skirtingai sprendžiamas klausimas dėl įtraukimo į PVM apmokestinamąją vertę tos kortelių kainos dalies, kuri skirta laimėjimams išmokėti?
3. Ar, kiek tai susiję su vardiklio, naudojamo apskaičiuojant atskaitos procentą, nustatymu, Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas, skaitomas kartu su jos 17 straipsnio 5 dalimi ir 19 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, jog juo draudžiama tokia nacionalinių teismų praktika, pagal kurią bingo lošimo atveju į PVM apmokestinamąją vertę įtraukiamos sumos, atitinkančios laimėjimų sumas, kurias lošėjai sumokėjo įsigydami korteles?

⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23)

2011 m. liepos 18 d. Juzgado Mercantil de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Miguel Mesa Bertrán ir Cristina Farrán Morenilla prieš Novacaixagalicia

(Byla C-381/11)

(2011/C 290/04)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Mercantil de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Miguel Mesa Bertrán ir Cristina Farrán Morenilla

Atsakovė: Novacaixagalicia

Prejudiciniai klausimai

1. Jeigu kredito įstaiga klientui, su kuriuo pirma sudarė hipotekos paskolos sutartį, pasiūlo sudaryti palūkanų normų apskaitos sandorį, skirtą apdrausti šios paskolos palūkanų normos pokyčių riziką, ar šią siūlomą paslaugą reikia laikyti konsultacijų dėl investicijų paslauga, kaip ji apibrėžta Direktyvos [2004/39/EB] ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 [4] punkte?

2. Ar dėl mažmeninio investuotojo atžvilgiu neatlikto Direktyvos [2004/39/EB] 19 straipsnio 4 dalyje numatyto tinkamumo įvertinimo investuotojo ir konsultuojančios kredito įstaigos sudarytas palūkanų normų apskaitos sandoris yra visiškai negaliojantis?
3. Tuo atveju, jeigu suteikta pirmiau apibūdinta paslauga nelaiškoma konsultacijomis dėl investicijų, ar vien tai, jog sudėtinė finansinė priemonė, kokia yra palūkanų normų apskaitos sandoris, įsigyta neatlikus Direktyvos [2004/39/EB] 19 straipsnio 5 dalyje numatyto priimtumo įvertinimo dėl nuo investicijų įstaigos priklausiančios priežasties, lemia su ta pačia kredito įstaiga sudarytos pirkimo sutarties visišką negaliojimą?
4. Ar pagal Direktyvos [2004/39/EB] 19 straipsnio 9 dalį vien tai, kad kredito įstaiga siūlo sudėtinę finansinę priemonę, susijusią su hipotekos paskola, pakanka, jog būtų netaikomos pareigos atlikti minėto 19 straipsnyje numatytus tinkamumo ir priimtumo įvertinimus, kuriuos investicijų įstaiga turi atlikti mažmeninio investuotojo atžvilgiu?
5. Ar tam, kad būtų galima netaikyti Direktyvos [2004/39/EB] 19 straipsnyje įtvirtintų pareigų, reikia, jog finansiniam produktui, su kuriuo susijusi siūloma finansinė priemonė, būtų taikomi teisės aktuose numatyti investuotojo apsaugos standartai, panašūs į reikalaujamuosius minėtoje direktyvoje?

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 263).

2011 m. liepos 19 d. Juzgado de lo Social de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Isabel Elbal Moreno prieš Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ir Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Byla C-385/11)

(2011/C 290/05)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Social de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Isabel Elbal Moreno

Atsakovas: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ir Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar kaupiamoji senatvės pensija, kaip antai numatyta pagal Ispanijos socialinės apsaugos sistemą, kuri mokama remiantis darbuotojo ir už jį per visą jo profesinę karjerą sumokėtomis įmokomis, patenka į Direktyvos 97/81⁽¹⁾ 4 straipsnyje numatytame diskriminacijos draudime minimų „darbo sąlygų“ sąvoką?
2. Jei į pirmąjį klausimą Teisingumo Teismas atsakytų teigiamai ir nuspręstų, kad tokia kaupiamoji senatvės pensija, kokia numatyta pagal Ispanijos socialinės apsaugos sistemą, patenka į Direktyvos 97/81 priedo 4 straipsnyje minimą „darbo sąlygų“ sąvoką, ar šiame straipsnyje numatytą draudimą diskriminuoti reikia aiškinti kaip užkertantį kelią taikyti arba draudžiantį nacionalinę taisyklę, kuria dėl dvigubo *pro rata temporis* taisyklės taikymo iš ne visą darbo dieną dirbančių darbuotojų reikalaujama proporcingai ilgesnio įmokų mokėjimo stažo nei iš visą darbo dieną dirbančiųjų, kad atitinkamu atveju jie galėtų įgyti teisę gauti proporcingai jų darbo laikui sumažinto dydžio kaupiamąją senatvės pensiją?
3. Subsidiariai, ar reglamentavimas, kaip antai Ispanijos reglamentavimas (įtvirtintas Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo septintoje papildomoje nuostatoje) dėl ne visą darbo dieną dirbančių darbuotojų draudimo įmokų mokėjimo, teisės gauti pensiją ir jos apskaičiavimo sistemos, gali būti laikomas „darbo užmokesčio aspektais ir sąlygomis“, kurioms taikomas Direktyvoje 2006/54⁽²⁾ ir SESV 157 straipsnyje (anksčiau — EB 141 straipsnis) įtvirtintas draudimas diskriminuoti?
4. Subsidiariai ankstesniems prejudiciniams klausimams, jeigu Ispanijos kaupiamoji senatvės pensija nepatenka nei į „darbo sąlygų“, nei „darbo užmokesčio“ sąvoką, ar Direktyvos 79/7⁽³⁾ 4 straipsnyje numatytą tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos dėl lyties draudimą reikia aiškinti kaip užkertantį kelią taikyti arba draudžiantį nacionalinę taisyklę, kuria dėl dvigubo *pro rata temporis* taisyklės taikymo iš ne visą darbo dieną dirbančių darbuotojų (kurių dauguma — moterys) reikalaujama proporcingai ilgesnio įmokų mokėjimo stažo nei iš visą darbo dieną dirbančiųjų, kad atitinkamu atveju jie galėtų įgyti teisę gauti proporcingai jų darbo laikui sumažinto dydžio kaupiamąją senatvės pensiją?

⁽¹⁾ 1997 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva 97/81/EB dėl Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, kuri sudarė Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungą (UNICE), Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centras (CEEP) ir Europos profesinių sąjungų konfederacija (ETUC) (OL L 14, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 267).

⁽²⁾ 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija) (OL L 204, p. 23).

⁽³⁾ 1978 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 79/7/EEB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo nuoseklaus įgyvendinimo socialinės apsaugos srityje (OL L 6, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 215).

2011 m. liepos 22 d. Région Nord-Pas-de-Calais pateiktas apeliacinis skundas dėl 2011 m. gegužės 12 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-267/08 ir T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais ir Communauté d'Agglomération du Douaisis prieš Komisiją

(Byla C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantas: Région Nord-Pas-de-Calais, atstovaujamas advokatų M. Cliquennois ir F. Cavedon

Kitos proceso šalys: Communauté d'Agglomération du Douaisis, Europos Komisija

Apelianto reikalavimai

- panaikinti 2011 m. gegužės 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą sujungtose bylose T-267/08 ir T-279/08,
- patenkinti pirmojoje instancijoje pateiktus Région Nord-Pas-de-Calais reikalavimus,
- priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas nurodo du apeliacinio skundo pagrindus.

Pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu Région Nord-Pas-de-Calais kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad atsisakė nagrinėti kaltinimus, pateiktus dėl 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos sprendimo C(2008) 1089 galutinis, atšaukto ir pakeisto 2010 m. birželio 23 d. Komisijos sprendimu C(2010) 4112 galutinis, kurie abu susiję su ta pačia valstybės pagalba C 38/2007 (ex NN 45/2007). Apelianto teigimu, naujajame sprendime iš tiesų atsakoma į jo rašytines pastabas, pateiktas Bendrajam Teismui pateiktame ieškinyje, ir jam nesuteikta galimybė būti išklausytam vykstant naujai išankstinei administracinei procedūrai.

Antruoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantas nurodo, kad vykstant administracinei procedūrai pažeistos teisės į gynybą ir rungtyniškumo principas, nes naują sprendimą Komisija priėmė nevykdydama pareigos laikytis nuo tokio priėmimo neatskiriamų esminių formos reikalavimų. Ji pakeitė savo analizę, susijusią su nagrinėjamos valstybės pagalbos priemonės pobūdžiu, ir orientacinių normų, taikomų suteikiant valstybės pagalbą, skirtą Arbel Fauvet Rail SA, nustatymo metodą.